

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

De COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie Groningen brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat Heeren GEDEPUTEERDE STATEN deser Provincie, in hunne vergadering van heden hebben besloten, dat de op den 5den en 12den deser bepaalde AANWETENINGEN van het LEVENEN van de ANWETENINGEN tot het onderhouden van de provincie en groote WEGEN der 3de Klasse in deze Provincie, geen voortgang zullen hebben.

De Commissaris des Konings voornoemd:
I. A. VAN ROIJEN.

Nationale Militie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Groningen brengen ter kennis van de LOTELINGEN der liggings van de Nationale Militie voor de jaren 1855, 1856, 1857 en 1858, die voor EEN JAAR zijn aangewezen in deze Provincie zal geopend worden in deszelfs GEWONE VERGADERZAAL, in het Raadhuis alhier, op MAANDAG den 5den Februarij aanstaande; dat de PROVISIONEEL VRIJGESTELDE LOTELINGEN deser Gemeente van de jaren 1851, 1852 en 1853, in den Raad moeten verschijnen op bovengemelden dag, des voormiddags te 9 uur, en die van het jaar 1854 op DINGSDAG den 6den Februarij aanstaande, mede des voormiddags te 9 uur, onverschillig of zij op lighaamsgebreken of om andere redenen reclameren.

De bovenbedoelde Lotelingen worden bij deze, overeenkomstig art. 37 en 38 der Wet van den 27sten April 1820, nadrukkelijk aanbevolen, op den bepaalden tijd in persoon voor dien Raad te verschijnen, dewijl bij verzuim daarvan het daarvoor gehouden zal worden, dat zij geen goede redenen van vrijstelling hebben, en voor de dienst fiscaal gedesigneerd blijven; zullende evenwel, ingevolge Koninklijk besluit d.d. 20sten April 1820, no. 147, van die opkomst zijn vrijgesteld de Manschappen, dienende bij de armee te lande of ter zee.

De belanghebbenden worden eindelijk opmerksaam gemaakt, dat deze dienst voor kennisgeving, en zij zich niet moeten laten op het ontvangen van een OPROEFINGSLIJST.

Groningen, 22 Januarij 1855.

Burgemeester en Wethouders: J. SLOT.
De Secretaris: HORA SICCAMI.

Ingevolge art. 7 der Wet tot REGELING van het RIJSRECHT en de benoeming der AFGESCHAFDEN der EERSTE en TWEEDE KAMER der STATEN GENERAAL, noodigt de VOORZITTER van de GEMEENTERAAD te Groningen, de Inwoners der Gemeente uit, om, zoo zij elders in de Directe Bestellingen zijn aangeslagen, daarvan vóór den vijfden Februarij aanstaande, ter Secretaris der Gemeente te doen blijken.

Groningen, 24 Januarij 1855.

De Voorzitter: J. SLOT.

RAADSVERGADERING.

Maandag den 5den Februarij 1855,
des voormiddags te 12 uur.

NIJWSTIJDSINGEN.

RUSLAND. — TURKIJE.

Er zijn berichten uit de Krim ontvangen tot den 18den deser. Het weder werd zacht. De Turken waren geheel onschuldig. De koning der belegeraars bragten aan de binnewerken van Sebastopol schade toe.

Volgens de bij het Engelse gouvernement ontvangen berichten, wordt van goederhand medegedeeld, dat al de manschappen van het Britsche leger den 12den deser van hunne winterkleding waren voorzien. Zij behooven dus niet meer te loopen in de kapotjassen waarvan de Franschen, op verzoek van lord Raglan, 10,000 ter beschikking van het Engelse leger hadden gesteld. De Times is evenwel nog niet gerust. „Wie weet — roept dat blad uit — hoe spoedig onze arme soldaten rondom het Fransche kamp zullen aarven, bedelende om een stuk brood of om de beenderen, waarvan de Franschen soep gekookt hebben.”

Opmerkelijk is het ook, dat thans onderscheidene soldaten uit het leger der verbondenen naar de Russen overloopen. Of zij het echter daar wel beter zullen hebben, dan in hunne vroegere positie mag met regt betwijfeld worden. Volgens de jongste berichten van vorst Mentchikoff, hadden de Russen in den nacht van den 19den op den 20sten deser een uitval tegen de Fransche loopperven beproefd, die goed gelagd was en waarbij de vijand aanzienlijk had geleden en veel gevangenen waren gemaakt.

Te Sebastopol vierde men den 18den de terugkomst der beide grootvorsten Nikolaas en Michael. Van de hoogten der Engelse legerplaats zag men de Russische troepen tot gene parade uitrukken. De grootvorsten hebben aan het leger der vesting een keizerlijk groot uit Petersburg medegebragt.

Het blijkt thans meer en meer, dat de aanval op Sebastopol een der onwaarschijnlijkste ondernemingen is, welke immer is gemaakt, en dat de maarschalk de St. Armand, die dezelve, tegen het gevoelen van den admiraal Hamelin en prins Napoleon, heeft doorgedreven, door het bureau voor de algemeene militaire aangelegenheden in Frankrijk zeer verkeerd is onderdrukt geweest opens de geduchte middelen van tegenweer, welke die vesting kan opleveren. — De generaal Canrobert heeft zijne positie voor Sebastopol goed versterkt, maar verlangt niet minder dan zes afdeelingen paarden, elk van 1500 stuks, alzo 9000 paarden, om een veldtocht tegen het Russische leger buiten de vesting te kunnen ondernemen.

Bij het Russische bestuur van den oorlog heerscht groote drukte, om leverantien van aanzienlijk krijgsmaterieel uit te schrijven. Aan de arsenalen, fabrieken en depots, en aan de commissarissen zijn van wege het ministerie van oorlog nieuwe bevelen gezonden, om met de grootste gestrengheid en kracht te werk te gaan.

De Kriegs-Zeitung meldt, dat de Czaar een wapenstilstand van zes weken heeft gevraagd.

Naar luid van berichten uit Warschau, welke van eene den Russen niet gunstige zijde afkomstig schijnen, heeft ook het Russische leger in den loop van het jaar 1854 zeer aanzienlijke verliezen geleden. Het bedrag daarvan wordt in deze opgaven op niet minder dan 111,182 man begroot, en daaronder 29,204 dooden; 55,304 gekwetsten; 6430 vermisten en gevangenen, en 16,156 soldaten welke in de hospitalen aan onderscheidene ziekten waren bezweken. Men beweert, dat onder dit aantal niet begrepen waren de verliezen, welke het korps in Finland, dat van den Kaukasus, de garde en de grenadiers en de reserve-kavallerie hadden geleden.

Uit Konstantinopel zijn weder tijdingen ontvangen, o. a. inhoudende, dat Khereddin-pacha, de Sultans schoonzoonbroeder en een minister van politie, naar Metelino gebannen, en Zafir Mustapha-pacha, de gewone opperbevelhebber van het leger in Azië, in hechtenis genomen is. Voorts verneemt men, dat Had-Bey met bevel is om als buitenge-

woon gevestigde de Porte bij de Weener conferentie te vertegenwoordigen.

Toen men hoorde dat Omer-pacha 50,000 man van zijne armee naar de Krim zou zenden, vreesde men dat de Russen daarvan gebruik zouden maken om de grenzen van den Beneden-Donau te verontrusten. Het blijkt nu dat die vrees ongegrond was; al de vestingen van de Dobroedzha zijn van toereikende garnizoenen voorzien en de Schumla bevindt zich een aanzienlijk reserve-korps, dat gereed is om zich op het eerste bevel naar de bedreigde punten te begeven.

Een brief uit Bucharest van den 1den Januarij zegt dat Oostenrijk, naardien het bij verdrag van den 2den December de verdediging der voorposten om zich genomen heeft, thans bezig is daarmee overeenkomstige maatregelen te nemen. Graaf Cronini is de 3de deser van Bucharest naar Jassy vertrokken, om intusschen te stationeren, en ofschoon Bulgarije veel minder van een aanval is blootgesteld, worden ook daar maatregelen genomen.

Eene dépêche van Wenen luidt, dat door de Engel-Pruisische onderhandelingen, de voor de Schieding overleden zijn.

— De zoogenaamde vredes-onderhandelingen te Wenen laten nog steeds op zich wachten. Den 5sten hielden graaf Buol, lord Westmoreland, baron de Bourqueney en vorst Gortschakoff eene derde conferentie, waarin laatstgenoemde verklaard heeft, dat van zijnen soevereinen geene verdere concessien te verwachten zijn, dan die hij reeds in de conferentie van den 7den deser heeft medegedeeld, daar deze laatste alles behelst wat de Keizer kon bewilligen, zonder gevaar te loopen de waardigheid en de eer zijner kroon te kwetsen.

Naar men verneemt zijn de vertegenwoordigers der vier mogendheden het, bij de voorloopige toelichting der vier punten van waarborg voor den te herstellen vrede, ten aanzien van het 3de punt, de herziening van het traktaat van 1841, niet geheel eens geworden, doch hebben de gezanten der drie mogendheden van de verklaring van den Russischen gezant kennis genomen, dat de soevereiniteit des Keizers niet gedoogde, dat de vreemde mogendheden zich met zijn binnenlandsch bestuur zouden kunnen bemoeien; — dat men Sebastopol zoude kunnen vermeerderen en de vloot vernietigen; — dat iets dergelijks tot de gebeurde zaken zoude behooren, maar dat de Keizer nimmer zoude dulden, dat hem de verplichting werd opgelegd om die vesting te sloopen, of dat hij ten aanzien van het aantal der te bouwen of uit te rusten oorlogschepen aan banden werd gelegd. Desniettegenstaande heeft de Oostenrijksche gezant te Wenen en Parijs aangeschreven, om op het verleenen dezer volmagten aan te dringen. Het onbetwistbare punt der onderhandeling is derhalve nog in 't midden gelaten, en tot heden zijn de verlangde volmagten nog niet aangekomen.

De onderhandelingen over de tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden te sluiten militaire conventie zijn afgeloopen. De ratificatie alleen wordt nog verwacht, en deze zal waarschijnlijk niet plaats hebben, voor dat Oostenrijk zeker weet waaraan het zich met betrekking tot Pruisen te houden heeft.

Naar men verneemt, heeft Keizer Franz Josef in zijnen jongsten eigenhandigen brief aan Keizer Napoleon aangeschreven, dat Oostenrijk van heden af met de Westersche mogendheden een lijf te trekken, hetzij dat Pruisen en het Duitsche verbond hem al dan niet volgen. Mogten tot den 1sten Maart de pogingen tot herstel van den vrede met Rusland tot geen resultaat hebben geleid, dan is Oostenrijk bereid zijn leger in het veld te laten rukken.

De Morning Post verzekert van zijnen kant, dat de Keizer van Rusland er op aandringt, dat Pruisen tot de conferentie, die te Wenen zullen geopend worden, worde toegelaten. Dus zal — zoo voegt het partikulier orgaan van lord Palmerston er bij — wanneer Pruisen bij zijne weigering, om tot het December-verdrag toe te treden, en Rusland bij zijne vordering volhardt, er in het geheel geen congres plaats hebben.

— Het Oostenrijksche regeringblad berigt uit Odessa van den 7den Januarij: „Uit Petersburg is alhier het bevel ontvangen om alle door vreemde onderdanen aangekochte granen met eene prijs, die als maximum bepaald is, te betalen. Dit bevel is strijdig met de vroeger gegeven verzekering, dat alle aan de onderdanen van neutrale staten toebehoorende granen tegen den oorspronkelijk door hen betaalden koopprijs zouden worden overgenomen. Thans is als maximum een prijs bepaald die nog lager is dan de laagste marktprijsen tijdens den aankoop waren.”

— De Russische regering heeft, op voordragt van den minister van justitie, eene opmerkelijke wet uitgevaardigd, volgens welke alle landloopers zullen worden gebrandmerkt!

SPANJE.

Volgens berichten uit Spanje, tot den 23sten loopende, heerschte daar voortdurend de grootste gisting, die elk oogensblik tot een burgeroorlog kon leiden. In den nacht van den 21sten op den 22sten Jan. hebben reeds eenige ongeregeldeheden in de straten van Madrid plaats gehad; de politie heeft bij die gelegenheid eene kar met wapens en krijdsbehoefden, bestemd voor de Montemolisten, in beslag genomen. — De groote vraag van den dag bleef tévens of de heer Madoz, de nieuw benoemde minister van financiën, gelukkiger zal slagen dan zijn voorganger. De heer Madoz was president der constituerende Cortès, waartoe hij, na de afreding van Espartero, verkozen werd; hij is een der aanzienlijkste mannen van Spanje en een der leiders van de progressieve partij. Als advocaat, letterkundige en staatkundige, werd hij herhaaldelijk tot lid der Cortès verkozen en heeft zich als zoodanig steeds onderscheiden.

De heer Madoz heeft verklaard, dat zijn financieel plan was gegrond op de burgerlijke en geestelijke desamortisatie (de verkoop van goederen in de doode hand). Dien ten gevolge zal de verkoop der goederen van de geestelijkheid plaats hebben zonder voorafgaande overeenkomst met Rome, doch zonder af te wijken van de bepalingen van het concordaat, waarbij deze verkoop bij openbare veiling tegen betaling in obligatiën van geconsolideerde 3 pCta. wordt gesloten. De regering, ten einde de vertraging, uit die veilingen voort te spruiten, te ontgaan, zal waarschijnlijk den verkoop in der minne met de geestelijkheid regelen. Derhalve zal de heer Pacheco niet naar Rome vertrekken, om te onderhandelen over, maar wel om de goedkeuring te vragen voor den verkoop der goederen van de geestelijkheid. De regering wil met Rome op goeden voet blijven.

In de zitting van den 23sten Januarij hebben de Cortès het onderzoek aangevangen over de grondslagen der constitutie. Hoe groot ook de verwarring was, die steeds de vergaderingen der Cortès kermte, thans ging zij alle grenzen van het denkbare te buiten. Na eene nuttelooze woordenwisseling werden de algemeene beschouwingen eerst bij het einde der zitting geopend. Een lid der oppositie, de heer Garcia-Ruiz, heeft verklaard, dat hij twee amendementen zal voordragen, de strekking hebbende, om in de constitutie het regt op den arbeid op te nemen, alsmede verpligt gratis-onderwijs.

De thans bij het bestuur der koninklijke domeinen aange- stelde democraat Pucheta, vroeger stiervechter, was bij Espartero en O'Donnell geweest en had hun verklaard, dat hij voor de openbare rust instond, en elken afgevaardigde of niet, die zich tegen de regering verzette, spoedig onschadelijk zou maken. Hij trok daarop met 25 man den geheelen nacht door de straten, verstrooide de groepen en dreigde ieder

met den dood die over de republiek of Montemolin sprak. Per telegraaf wordt uit Madrid van den 29sten gemeld, dat de generaal Infante benoemd is tot president van de Cortès.

DUTSCHLAND.

De Pruisische regering heeft, even als de Oostenrijksche, in eene circulaire aan de Duitse hoven hare denkwijze bekend gemaakt over de al of niet noodzakelijkheid der mobilisatie en het verschil daarvan met die van Oostenrijk, scherp aangeduid.

Naar hetgeen te Frankfurt in de zitting der militaire commissie van den 29sten is voorgevallen, mag men het er voor houden, dat de bondsvergadering zal afwijzen het voorstel tot mobilisatie der helft van het bondscontingent. Men verwacht daarentegen de aanneming van een ander voorstel, strekkende om het bondsleger op den voet van oorlog te brengen.

— De akademie der wetenschappen te Berlin heeft den heer Dumas, lid der Fransche akademie van wetenschappen, benoemd tot de zede van verdienste.

— Graaf Grenville, generaal in Oostenrijksche dienst, is door Keizer Franz Josef met eene buitengewone sending bij Keizer Napoleon belast, wellicht om de sending van den Pruisischen generaal von Wedell onschadelijk te maken.

— De aanleg van den spoorweg van Rheine naar Osnabrück gaat snel voort. Het leggen der dwarshouten en der spoorstaven wordt reeds aanbesteed, zoodat thans alle uitzigt bestaat, dat men nog in den loop van dit jaar regstreeks over Minden en Hannover naar Berlin per spoor zal kunnen reizen. De verbinding met Holland hangt dan nog alleen af van het in gereedheid komen van den spoorweg van Arnhem naar Oberhausen.

— Prins Oscar, tweede zoon van den Koning van Zweden en Noorwegen, is tot opperbevelhebber van 's lands vloot benoemd.

GROOT-BRITANNJE.

Londen, 30 Januarij.

De beide Parlementshuizen waren gisteren avond vergaderd. In het Hoogerhuis bragt lord Grey zijne motie ter tafel, strekkende om meer uitbreiding te geven aan het departement van oorlog, en het bestuur er van in één persoon te vereenigen, om zoo ook eenheid van handelen te verkrijgen.

De hertog van Newcastle deelde aan het Huis mede, dat toebereidselen gemaakt worden, om bij het leger en in de wijze van oorlogvoeren verbeteringen aan te brengen, naar het voorbeeld van hetgeen dienaangaande bij de Franschen bestaat. Lord Hardinge sprak in denzelfden geest. Lord Campbell ondersteunde de motie van lord Grey. Lord Ellenborough bestreed haar. Ten slotte werd de motie ingetrokken.

In het Lagerhuis werd eene langdurige en hevige beraadslaging gevoerd over de bekende motie van den heer Roebuck. De heer Gladstone beschuldigde lord John Russell van staatkundige dubbelzinnigheid. Hij legde verder, namens de regering, de verklaring af, dat het Britsche leger in de Krim nog 30,000 weerbare en goed verzorgde manschappen telt. Wat betreft de dezer dagen gemaakte opmerking, dat de Fransche krijgsmagt in veel opzichten voortreffelijker is dan de Engelse, zeide de minister, dat hij deze aangelegenheid thans niet wilde behandelen.

De heer Osborne verdedigde ook de regering tegen de motie van den heer Roebuck. Hij schreef de plannen gehad te hebben ompeu toe aan het stelsel van het samenstellen der haren en de aanstelling van officieren. Eene partiële hervorming zou hier niet voldoende zijn. Het geheele stelsel moest worden herzien.

De heer Disraeli zegt, dat het gedrag van lord John Russell eene deloyale intrigue is.

Lord John Russell heeft hierop de beschuldigingen, tegen hem ingebragt, aan zich afgeworpen.

Lord Palmerston beklagde zich, dat het geheele ministerie als het ware op de bank der beschuldigden zat. Verder verklaarde hij, dat de hertog van Newcastle onregtvaardig beschuldigd wordt.

Tot stemming overgegaan zijnde, is in commissie de motie van den heer Roebuck, tot het benoemen eener commissie van enquête, aangenomen met 305 tegen 148 stemmen. Het ministerie is dus geslagen met eene meerderheid van 157 stemmen.

Toen de uitslag hiervan bekend werd, hadden er in het Huis daverende toelichtingen plaats.

Gelijk wij ook reeds per telegraaf hebben gemeld, heeft het geheele ministerie ten gevolge van dezen uitslag zijne demissie genomen. Van de samenstelling van een nieuw ministerie is nog niets met zekerheid bekend. Wel werd uit eene geloofwaardige bron opgegeven, dat lord Palmerston eerste minister zal worden, doch eveneens wordt als zeker beweerd, dat de Koningin waarschijnlijk lord Lansdowne zal ontbieden om hem de samenstelling van een nieuw ministerie op te dragen.

Hangende deze ministeriële crisis zijn de zittingen van het Parlement intusschen verdaagd.

(Bij de eerste discussie, die in de zitting van den 26sten over de motie van den heer Roebuck plaats had, heeft de voorsteller zijne motie ontwikkeld. „Wij hebben — zeide hij — 54,000 soldaten naar het Oosten gezonden; zij vertrokken goed uitgerust, en hebben alles gedaan wat zij konden om de eer van hun land op te houden; en thans hebben wij niet meer dan 14,000 bejonetten voor Sebastopol. Wat is er van de 40,000 geworden? Ik geloof dat de jammerlijke toestand des legers bewerkt is door de onbekwaamheid dergenen die, in en buiten het land, met de zorg voor het leger en voor de voorziening in deszelfs behoeften belast waren. In allen gevalle is het een punt hetwelk grondig en scherp onderzoek vereischt.”

De heer Sidney Herbert, het hoofd van het administratieve gedeelte van het departement van oorlog, betoogde dat aan het gouvernement geen verzuim kon worden te laste gelegd; dat het kwaad, voor zoover het inderdaad bestond, toegeschreven moest worden aan het stelsel, hetwelk sedert veertig jaren in het Britsche krijgswesen heerschte.

„Het Engelse leger is geen eigenlijk leger, maar eene vereeniging van regementen. Er zijn officieren onder, die chefs van korpsen zijn, die, voordat zij naar de Krim zijn gegaan, nimmer eene brigade gezien hadden, tenzij ze in Indië hadden gediend of te Dublin geweest waren. Zeer veel is verder daaraan toe te schrijven, dat Engeland het beschaafde land der wereld is, waar de grootste verdeling van den arbeid bestaat en het fabriekswesen tot eene ontzettende hoogte is opgeklimmen. Buitendien kenmerkte zich het begin van vroegere oorlogen steeds door oorgelijke rampen. Na den terugtocht uit Burgos hief de drukpers deszelfs klagen aan als thans, en toch werd het leger toen aangevoerd door den hertog van Wellington, het grootste militaire genie van dat tijdstip. Of laat ons tot een minder verwijderd tijdperk opklimmen. De sterfte bij de expeditie naar Afghanistan was in der tijd verschrikkelijk; veel erger dan tegenwoordig. Het is echter moeilijk te zeggen, waar het kwaad schuilt. Men is gewoon te zeggen, dat wij op de zee heerschen; maar dit is geen reden om over de stormen te gebieden en de elementen te overwinnen.

De regering verlangt niets te verbergen, wat haar gedrag in het bestuur des oorlogs aangaat, doch zij heeft overwegende redenen om zich tegen de motie tot eene enquête te verzetten. Zij zal al de stukken openbaar maken, die zij bezit en die derden niet kunnen benadeelen. Maar er zijn eene menigte documenten die men vraagt, en die zij niet kan overleggen, om de eenvoudige reden, dat zij niet bestaan.

den 'zwartjes', genijke die 'nivevhanpers' noemt een rooden mens.
Het werk is in 18 hoofdstukken verdeeld; in het eerste deel volgen de twee elkaner aldus op:

- I. *Bliik op Suriname*. Zijde kort, maarrijke en goed geschreven.
- II. *Meeder en Med.* Ja, zoo ontduikt men in Suriname de wet, zoo smooit men daar de stem der menscheijheid, en meander een verbroedende Jodin of Malatin overtreft alhier in wettelijkheid een rooden tiger der Surinaamsche boschlanden.

2014年11月11日 星期二

J. VAN BOLDHUIS, HOITSEMA.